

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg er helt enig i, at man ikke skal vente med at gøre det, man kan inden for gældende lovgivning – absolut. Så det er ikke dér, uenigheden ligger. Jeg synes bare, det er for lidt, det er for lidt ambitiøst, og derfor kunne jeg godt tænke mig, at man sigtede lidt højere, og at vi i den danske politiske debat en gang imellem tænkte på, hvordan vi kan påvirke EU-lovgivningen, så vi ikke indskrænker os selv til kun at diskutere, hvor langt vi kan gå inden for den gældende lovgivning, men også diskuterede, hvordan vi kan påvirke den gældende lovgivning: Hvilke alliancer kan vi lave, hvad skal der laves af udredningsarbejde, hvad skal vi afsætte af ressourcer, for at kunne danne de konstellationer, der gør, at vi kan få vedtaget en mere miljørigtig EU-lovgivning?

Der synes jeg bare, at en fælles europæisk ordning med pant- og retursystemer ville være en flot ambition, og derfor skal jeg nøjes med at spørge, om ministeren kunne dele den ambition, at det ville være godt at få sådan et system.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg synes bestemt, at kunne vi lave ressourcensparelser, og det gør man jo ved bl.a. at lave pantsystemer og indsamlingsordninger, så er det helt klart en ambition, som også jeg har. Derfor har vi jo også siddet og lavet aftaler om, hvor meget vi skal indsamle af plastic osv., osv. Så det synes jeg er en god idé.

Jeg siger blot, at det drejer sig om at kunne overskue, hvordan og hvorledes denne her sag er løslig i forhold til andre prioriteter. Vel prioriterer den her regering det internationale miljøarbejde enormt højt og afsætter ressourcer til det, men om de er bedst givet ud lige dér, det kan jeg ikke vurdere i dag. Men det kan vi nemt tage en snak om, og det undersøger vi gerne.

Kl. 17.20

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ministeren.

Hr. Eyvind Vesselbo som ordfører.

Eyvind Vesselbo (V):

Vi har et returpantssystem, som fungerer rigtig godt. Det har nu fungeret i lidt over et år, og vi har med det system sikret, at vi skåner miljøet ved, at flasker og dåser ikke bliver smidt i naturen. Med en returprocent på omkring 82 har vi

nået en effektivitet, som betyder, at befolkningen har taget systemet til sig. Man afleverer flasker og dåser, betaler pant og får pengene tilbage. Hvad mere kan vi så forlange?

På grund af succesen kunne vi ønske os, at der kom flere flasker med i systemet. Derfor har vi netop for et par dage siden indgået en aftale, hvor regeringen og Dansk Folkeparti er blevet enige om at udvide ordningen med de såkaldte vin- og spiritusbaserede alkoholsodavand. Disse flasker er vokset voldsomt i antal i de seneste år, så der er en stor miljøgevinst ved at få disse med ind i returpantordningen.

I de to beslutningsforslag foreslås en række andre flasker medtaget i ordningen, og der er ingen tvivl om, at jo flere former for emballage der er med i ordningen, jo bedre kunne det være for miljøet, fordi man på den måde begrænser, at disse emballager ligger og flyder i naturen.

Det ville være en miljømæssig gevinst, hvis også plasticflasker til f.eks. kildevand indgik i ordningen, som bl.a. Kristendemokraterne har foreslået. Men ministeren har jo lige i lange vendinger her forklaret, hvorfor plasticflaskerne til kildevand ikke er med, nemlig fordi Miljøstyrelsens eksperter har oplyst, at de er i tvivl om, hvorvidt det er lovligt i henhold til EU-lovgivningen at lade plasticflaskerne til kildevand indgå i ordningen.

Jeg er nødt til at henholde mig til de eksperter, som rådgiver på det her område, og det er i det her tilfælde eksperterne i Miljøstyrelsen. Når de siger, at de er i tvivl om, hvorvidt det kan lade sig gøre, hvis vi vil overholde miljølovgivningen i EU, så må jeg jo følge det råd, idet jeg jo ikke vil være med til her i Folketinget at omgå lovgivning i EU.

Men jeg vil samtidig sige, at når Miljøstyrelsens folk melder klar bane på det her område, vil jeg være den første til at tage sagen op igen og foreslå, at plasticflasker til kildevand indgår i ordningen. Problemet, som Miljøstyrelsen påpeger, er, at man ikke må skelne mellem forskellige former for emballage til kildevand, altså tage nogle med og udelade andre. Hvis en form for emballage skal med, så skal alle inden for det samme drikkevandsområde med. Det er her problemet opstår.

I Sverige har man, som ministeren nævnte, ordninger, hvor flasker til kildevand indgår i pantsystemet, så nu må Miljøstyrelsen undersøge, hvordan det kan lade sig gøre. Ministeren gav nogle forklaringer på, hvordan det kan lade sig gøre, men jeg synes, det er vigtigt, at vi får